

ЧЕТВЕРТИЙ УНІВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ

(коротка історична довідка)

IV Універсал Української Центральної Ради – державно-правовий акт, який **проголосив повну державну незалежність Української Народної Республіки**. Ухвалений Комітетом Української Центральної Ради 24 (11) січня 1918. Його появі, зокрема, передував початок мирних переговорів УНР з Центральними державами в Брест-Литовську (нині місто Брест, Білорусь).

Документом сповіщалося, що *«однині УНР стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною суверенною державою українського народу»*, було заявлено про прагнення до **мирного співіснування з усіма сусідніми державами**, які не мають права втручатися в її внутрішні справи. Цим Універсалом підтверджувалися повноваження влади Української Центральної Ради до моменту скликання Українських Установчих зборів. Генеральний секретаріат Української Центральної Ради як виконавчий орган було перетворено на Раду народних міністрів Української Народної Республіки, якій доручили провадити далі цілком **самостійно переговори з Центральними державами й укласти мирний договір**.

В Універсалі містилися заклики до уряду та громадян України до **боротьби з більшовиками та іншими «напасниками»**, що нищать і руйнують край. Оголошувалося про цілковитий розпуск регулярної армії та створення замість неї народної міліції.

В економічній сфері ставилися завдання переведення промислових підприємств на мирний стан, боротьби з безробіттям, передбачалося встановлення державного контролю над банками, найважливішими галузями торгівлі, експортом-імпортом, державної монополії на метал, вугілля та інші стратегічні види продукції. Повідомлялося про вже розроблений **земельний закон, який передасть землю трудовому селянству без викупу** на засадах скасування приватної власності та соціалізації ще до початку весняно-польових робіт.

Документом було також підтверджено **всі громадянські свободи**, проголошені Третім універсалом Української Центральної Ради, призначалися перевибори до народних рад, усіх громадян закликали уважно поставитися до виборів в Українські Установчі збори.

IV Універсал Української Центральної Ради **однозначно визначив мету українського народу – створення суверенної держави**.

УНІВЕРСАЛ УРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ (IV)

Народе України.

Твоєю силою, волею, словом стала на Землі українській вільна Народня Республіка. Справдилась колишня давня мрія батьків твоїх, - борців за вольности і права трудящих.

Але в тяжку годину відродилась воля України. Чотири роки лютої війни знеслили наш край і людність. Фабрики товарів не виробляють. Заводи спиняються. Залізничі розхитані. Гроші в ціні падають. Хліба зменьшується. Насуває голод. По краю розплодились юрми грабіжників і злодіїв, особливо, коли з фронту посунуло військо, счинивши криваву різню, заколот і руїну на нашій землі.

Через усе це не могли відбутися вибори в Українські Установчі Збори в приписаний нашим попереднім Універсалом (п0005300-17) час. Ці Збори, призначені на нинішній день, не змогли зібратись, щоб прийняти з наших рук нашу тимчасову найвищу революційну владу над Україною, уставити лад в Народній Республіці нашій, організувати нове Правительство.

А тим часом петроградське правительство народніх комісарів, щоб привернути під свою владу вільну Українську Республіку, оповістило війну Україні і насилає на наші землі своє військо, красногвардійців-большевиків, які грабують хліб у наших селян і без всякої плати вивозять його в Росію, не жаліючи навіть зерна, наготовленого на засів, вбивають неповинних людей і сіють скрізь безладдя, злодіяцтво, безчинство.

Ми, Українська Центральна Рада, зробили всі заходи, щоб не допустити цієї братовбивчої війни двох сусідніх народів, але петроградське правительство не пішло нам назустріч і веде далі криваву боротьбу з нашим народом і Республікою.

Крім того те саме петроградське правительство народніх комісарів починає зтягати мир і кличе на нову війну, називаючи її до того ще "священною". Знов поллється кров, знов нещасний трудовий народ повинен класти своє життя.

Ми, Українська Центральна Рада, обрана з'їздами селян, робітників і салдатів України, на те пристати ніяк не можемо, ніяких війн піддержувати не будемо, бо український народ хоче миру і мир демократичний повинен бути як найшвидче.

Але для того, щоб ні руське правительство, ні яке інше не ставили Україні на перешкоді установити той бажаний мир, для того, щоб вести свій край до ладу, творчої роботи, до кріплення революції та волі нашої, ми, Українська Центральна Рада, оповіщаємо всіх громадян України:

Однині Українська Народня Республіка стає самостійною, ні від нікого незалежною, вільною, суверенною державою українського народу.

Зо всіма сусідніми державами, як то: Россія, Польща, Австрія, Румунія, Туреччина та інші, ми хочемо жити в згоді й приязні, але ні одна з них не може втручатися в життя Самостійної Української Республіки.

Власть в ній буде належати тільки народові України, іменем якого, поки зберуться Українські Установчі Збори, будемо правити ми, Українська

Центральна Рада, представництво робочого народу, селян, робітників і салдатів, та наш виконуючий орган, який однині матиме назву Ради Народніх Міністрів.

Отож, – насамперед приписуємо Правительству Республіки нашої, – Раді Народніх Міністрів, - під цього дня нести розпочаті вже нею переговори про мир з центральними державами цілком самостійно й довести їх до кінця, не зважаючи ні на які перешкоди з боку яких-небудь інших частей бувшої Російської Імперії, і установити мир, щоб наш край розпочав своє господарське життя в спокою й згоді.

Що ж до так званих «большевиків» та інших напастників, що нищать та руйнують наш край, то приписуємо Правительству Української Народньої Республіки твердо й рішуче взятися за боротьбу з ними, а всіх громадян нашої Республіки закликаємо: не жаліючи життя боронити добробут і свободу нашого народу. Народня Українська Держава повинна бути вичищена від насланих з Петрограду найманих насильників, які топчуть права Української Республіки.

Незмінно тяжка війна, розпочата буржуазними правительствами, тяжко мучила наш народ, знищила наш край, розбили господарство. Тепер тому мусить бути кінець!

З тим, як армія буде демобілізуватись, приписуємо відпускати вояків, після підтвердження мирних переговорів - розпустити армію зовсім, а потім замість постійної армії завести народню міліцію, щоб військо наше служило охороні робочого народу, а не бажанням пануючих верств.

Поруйновані війною й демобілізацією місцевості мають бути відновлені за поміччю державного нашого скарбу.

Коли вояки наші повернуться додому, народні ради - волосні й повітові та й мійські думи мають бути переобрані в час, який буде приписано, щоб і вояки наші мали в них голос. А тим часом, щоб встановити на місцях таку владу, до якої мали-б довіря й яка б спіралась на всі революційно-демократичні верстви народу, правительство повинно закликати до співробітництва з місцевими самоврядуваннями ради селянських, робітничих і салдатських депутатів, вибраних із місцевої людности.

В справі земельній комісія, вибрана на останній сесії нашої, вже зробила закон про передачу землі трудовому народові без викупу, прийнявши за основу скасування власности й соціалізацію землі, згідно з нашою постановою на сьомій сесії. Закон сей буде розглянено за кілька день в повній Центральній Раді, й Рада Народніх Міністрів вживе всіх заходів, щоб передача землі в руки трудящих уже до початку весняних робіт через земельні комітети неодмінно відбулась. Ліси ж, води й всі багатства підземні, яко добро українського трудящого народу, переходять в порядкування Української Народньої Республіки.

Війна також відібрала на себе всі трудові заробницькі сили нашої країни. Більшість заводів, фабрик і майстерень виробляли тільки те, що було потрібно для війни, і народ zostався зовсім без товарів. Тепер війні кінець! Отож приписуємо Раді Народніх Міністрів негайно приступити до переведення всіх

заводів і фабрик на мирний стан, до вироблення продуктів, потрібних насамперед трудящим масам.

Та сама війна наплодила сотні тисяч безробітних, а також інвалідів. У самостійній Народній Республіці України не повинен терпіти ні один трудящий чоловік. Правительство Республіки має підняти промисловість держави, має розпочати творчу роботу у всіх галузях, де всі безробітні могли-б знайти працю й прикласти свої сили, та вжити всіх заходів до забезпечення скалічених та потерпілих од війни.

За старого ладу торговці та різні посередники наживали на бідних пригноблених клясах величезні капітали. Однині Народня Українська Республіка бере в свої руки найважливіші галузі торгівлі і всі доходи з неї повертатиме на користь народу.

Торг товарами, які будуть привозитись з за кордону і вивозитись за кордон, буде вести сама держава наша, щоб не було такої дорожнечі, яку терплять найбільш кляси через спекулянтів.

Правительству Республіки на виконання сього приписуємо розробити і представити на затвердження Закон про це, а також про монополію заліза, угля, шкури, тютюну і інших продуктів і товарів, з яких найбільш бралось прибутків з робочих клясів, на користь нетрудящихся.

Так само приписуємо встановити державно-народній контроль над всіми банками, які кредитами (позиками) нетрудовим масам допомагали визискувати кляси трудові. Однині позичкова поміч банків має даватися головним чином на піддержку трудовому населенню та на розвиток народнього господарства Української Народньої Республіки, а не спекуляції та ріжну банкову експльоатацію (визиск).

На ґрунті безладдя, неспокою в життю та недостачі продуктів росте невдоволення серед де-якої частини людності. Тим невдоволенням користуються різні темні сили і підбивають несвідомих людей до старих порядків. Сі темні сили хочуть знов підвернути всі вільні народи під єдине ярмо Росії. Рада Народніх Міністрів повинна рішуче боротися зо всіма контр-революційними силами, а всякого, хто кликатиме до повстання проти самостійної Української Народньої Республіки - до повороту старого ладу, того карати як за державну зраду.

Всі ж демократичні свободи, проголошені 3-м Універсалом, Українська Центральна Рада підтверджує і зокрема проголошує: в самостійній Українській Народній Республіці нації користуватимуться правом національно-персональної автономії, признаним за ними законом 9-го січня.

Все, що, вичислене в сім Універсалі, не встигнемо зробити Ми, Центральна Рада, в найближчих тижнях певно довершать, справлять і до останнього порядку приведуть Українські Установчі Збори.

Ми наказуємо всім громадянам нашим проводити вибори до них як найпильніше, вжити всіх заходів, щоб підрахунок голосів закінчити як найскоріше, щоб за кілька тижнів зібрались наші Установчі Збори, найвищий

господар і впорядник землі нашої, і закріпили свободу, лад і добробут Конституцією нашої незалежної Української Народньої Республіки на добробут всього трудящого народу її, тепер і на будуче. Сьому ж найвищому нашому органowi належатиме рішити про федеративний зв'язок з народніми республіками бувшої Російської держави.

До того ж часу всіх громадян самостійної Української Народньої Республіки кличемо непохитно стояти на сторожі добутої волі та прав нашого народу і всіма силами боронити свою долю від усіх ворогів селянсько-робітничої самостійної Республіки.

Українська Центральна Рада.

У Києві. 9 січня 1918 р.

Вістник Ради Народніх Міністрів Української Народньої Республіки. – 1918, 13 січня, – № 3. /Конституційні акти України. 1917 – 1920. Невідомі конституції України. – Київ: Філософська і соціологічна думка, 1992.

Народ України!

1. The above information was obtained from a review of the records of the Federal Bureau of Investigation, Department of Justice, and the Federal Reserve Bank of New York, and is being furnished to you for your information.

As a result of the above, the authors have concluded that the use of the proposed model for the analysis of the data obtained from the tests of the specimens of the type of the investigated material is possible. The authors also have concluded that the proposed model can be used for the analysis of the data obtained from the tests of the specimens of the type of the investigated material.

These results suggest that the use of a single, non-validated questionnaire to assess the prevalence of depression in a community sample may be inappropriate. The use of a single questionnaire may also be inappropriate for the assessment of prevalence of depression in a clinical sample. The use of a single questionnaire may also be inappropriate for the assessment of prevalence of depression in a clinical sample.

[illegible]

1. The first step in the process is to identify the problem. This involves gathering information about the situation and understanding the needs of the stakeholders involved.

There is a growing body of research that suggests that the use of technology in the classroom can enhance student learning and engagement. This research is based on the idea that technology can provide students with access to a wide range of resources and tools that can help them to learn more effectively. For example, the use of interactive whiteboards can allow students to collaborate and share their ideas in real time. Similarly, the use of online learning management systems can provide students with a flexible and convenient way to access course materials and participate in discussions. As a result, many educators are turning to technology as a way to improve the quality of their instruction and to provide their students with a more engaging and effective learning experience.

[illegible]

1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541. 2542. 2543. 2544. 2545. 2546. 2547. 2548. 2549. 2550. 2551. 2552. 2553. 2554. 2555. 2556. 2557. 2558. 2559. 2560. 2561. 2562. 2563. 2564. 2565. 2566. 2567. 2568. 2569. 2570. 2571. 2572. 2573. 2574. 2575. 2576. 2577. 2578. 2579. 2580. 2581. 2582. 2583. 2584. 2585. 2586. 2587. 2588. 2589. 2590. 2591. 2592. 2593. 2594. 2595. 25

SECRET

1. The first stage of the process involves the identification of the problem and the selection of the appropriate research method. This stage is crucial as it determines the direction of the study and the quality of the data collected.

1. The first group of people who are interested in the results of the study are the researchers themselves. They want to know how well the study was conducted and whether the results are reliable and valid. They also want to know how the results can be used to improve the study and to answer the research question.

[illegible][illegible]

1. The above information is being furnished to you for your information and is not to be used for any other purpose. It is not to be distributed outside your organization. It is not to be used for any other purpose. It is not to be distributed outside your organization. It is not to be used for any other purpose. It is not to be distributed outside your organization.

[illegible][illegible]

1. The first group of people who are interested in the results of the study are the researchers themselves. They want to know how well the study was conducted and whether the results are reliable and valid. They also want to know how the study can be used to inform future research.

[illegible]

1. The first group of people who are interested in the results of the research are the researchers themselves. They need to know the results of the research in order to evaluate the quality of the research and to make decisions about the future of the research.

Учреждение культуры и искусства, созданное на территории Республики Крым, имеет статус учреждения культуры и искусства Республики Крым.

Українська Центральна Рада

БІЙ ПІД КРУТАМИ

Інформаційні матеріали

<i>Історія бою під Крутами у січні 1918 року та умови Брест-Литовського мирного договору</i>	<i>2</i>
<i>Зі спогадів командувача українських частин у бою під Крутами Аверкія Гончаренка</i>	<i>4</i>
<i>Схема битви виконана сотником С. Горячко</i>	<i>9</i>
<i>Джерела про події, пов'язані з боєм під Крутами.....</i>	<i>10</i>

ІСТОРІЯ БОЮ ПІД КРУТАМИ У СІЧНІ 1918 РОКУ ТА УМОВИ БРЕСТ-ЛИТОВСЬКОГО МИРНОГО ДОГОВОРУ^{1*}

Утворення Української Народної Республіки (III-й Універсал 20.11.1917) та проголошення її незалежності (IV-й Універсал 22.01.1918) створили шанс для національно-визвольних змагань та відновлення втраченої державності. Однак умови були **вкрай несприятливі**: викликана війною розруха та хаос сприяли поширенню облудних більшовицьких ідей серед значної частини населення. Мали місце серйозні прорахунки керівництва молодого держави у сфері військового будівництва. Але головною загрозою була політика Радянської Росії, яка не могла змиритися з існуванням самостійної України.

Бій під Крутами є епізодом радянсько-української війни, яка розпочалася наприкінці грудня 1917 року. Із проголошенням 12 грудня 1917 року у Харкові Української Радянської Республіки з Росії почала надходити допомога більшовицьким силам в Україні. Під командуванням Антонова-Овсієнка 20-30 тисяч більшовиків прямували на Київ залізницею Харків-Полтава-Київ, а з північного сходу у напрямку Курськ-Бахмач-Київ наступав загін Муравйова. Більшовицькі частини грабували українські міста і села. Так, зокрема, було пограбовано Троїцький монастир у Батурині.

У цей час у Києві розпочалося спрямоване проти Української Центральної Ради повстання на заводі «Арсенал», тому збройні сили УНР були перекинуті на придушення антиукраїнського виступу.

Бій під Крутами відбувся 29 січня 1918 біля залізничної станції Крути (між Бахмачем та Ніжином). Українські сили під командуванням сотника Аверкія Гончаренка нараховували близько 1000 осіб та склалися із старшин та курсантів старших курсів 1-ої Київської військової школи ім. Б.Хмельницького, що мали бойовий досвід, набутий на фронтах Першої світової війни, 115–130 осіб першої сотні Студентського куреня та були озброєні 16 кулеметами та залізничною платформою з гарматою. До них приєдналися добровольці з Вільного козацтва («Курінь смерті»).

Перша сотня Студентського куреня складалася із студентів Київського університету Св. Володимира, Українського народного університету та учнів старших класів гімназії ім. Кирило-Мефодіївського братства Києва. Командир – старшина Андрій Омельченко.

Очевидно, що основну роль в бою відіграли бійці Київської військової школи ім. Б.Хмельницького – майбутні кадрові офіцери,

¹ Підготовлено на основі матеріалів Інституту історії НАН України із залученням провідних істориків (В.Сергійчук, В.Улянич, О.Бойко).

багато з яких мали бойовий досвід на полях Першої світової війни (як і деякі бійці Студентського куреня).

Більшовицькі сили в районі Крут нараховували близько 6 тис. солдатів та балтійських матросів. У бою безпосередню участь взяли до 3 тис. осіб.

Втрати українців становили, за різними даними, від 80 до 100 загиблих (у т.ч. й страчених після бою студентів), втрати більшовиків – не менше 300 вбитих. На думку дослідників, загальні втрати росіян могли складати до 1500 убитих, поранених.

Бій закінчився організованим відступом українських частин на потязі. При цьому, ймовірно, українські військовики, відступаючи, забрали з собою тіла своїх товаришів та поранених (поховань в районі місця бою не виявлено).

У полон до більшовиків під час бою потрапили 7 поранених студентів, які були відправлені до Харкова. Ще 27 студентів під час відступу у темряві потрапили до рук більшовиків. Розлючені великими втратами «червоні» катували і стратили студентів. Гімназист Пипський перед розстрілом почав співати гімн «Ще не вмерла Україна», інші студенти його підтримали. Тіла страчених були поховані місцевим священиком на кладовищі с.Печі. Пізніше їх було з почестями перепоховано на Аскольдовій могилі у Києві.

Бій під Крутами мав вагоме історичне значення, бо затримав більшовиків на декілька днів, чим дозволив урядові УНР вперше за понад 150 років (з часів скасування Гетьманщини) добитися міжнародного визнання України на переговорах у Бресті.

Брест-Литовський мирний договір (9 лютого 1918 року) УНР з державами Четвертного союзу (Німеччина, Австро-Угорщина, Туреччина, Болгарія) був по суті першим міжнародно-правовим актом, який визнав УНР суб'єктом міжнародного права.

Договір передбачав припинення воєнних дій, визначення західних кордонів України, встановлення дипломатичних відносин, обумовлював засади торгівельних зносин, обміну військовополоненими й інтернованими.

Головне – за Брест-Литовським мирним договором між більшовицькою Росією та Четвертним союзом Україна ставала незалежною державою.

Росія зобов'язувалася визнати право українського народу на самовизначення, законність влади Центральної Ради, укласти з нею мир, негайно вивести з України формування Червоної гвардії, припинити антиукраїнську пропаганду.

ЗІ СПОГАДІВ КОМАНДУВАЧА УКРАЇНСЬКИХ ЧАСТИН У БОЮ ПІД КРУТАМИ АВЕРКІЯ ГОНЧАРЕНКА

Сотник Аверкій Гончаренко – командир куріня 1-ої ім. гетьмана Б.Хмельницького Юнацької Військової школи і комендант оборони Бахмача у 1917 році.

Ставлю собі за завдання подати до прилюдного відома правдивий перебіг бою за ст. Крути. Обставини, що змусили нас до того бою, такі:

По оголошенні Українською Центральною Радою IV Універсалу Україна стала самостійною державою. Як така, вела мирові переговори з Центральними Державами в Бересті. Рівночасно вела мирові переговори з тими ж державами і Росія большевицька. Предсідник большевицької делегації Троцький виступив із заступництвом Радянської України, запевняючи представників Центральних Держав, ніби Центральна Рада та її Уряд уже не існують. А в цей час Правительство України вживало нелюдських зусиль в подавлюванні анархії внутрі краю і до його оборони назовні.

Найкоротшою дорогою до Києва з півночі йдуть залізничні шляхи Гомель — Бахмач і Харків — Ворожба — Бахмач. На оборону цього надзвичай важного залізничного вузла командуючий військами отаман Капкан і вислав «1-шу імени гетьмана Богдана Хмельницького Юнацьку Військову школу»...

Юнацька школа мала 2 курси; молодший, як менше вишколений, продовжував науку на місці, а старший 8.XII 1917 в команді ген.штабу сотника... Носенко виїхав до Бахмача. Бахмач адміністративно належав до Чернігівщини, де військово-адміністративну справу провадив сотник (капітан) Тимченко...

22 грудня 1917 р. мене, як командира куріня Юнацької школи, покликав до себе командуючий військами отаман Капкан. Отаман Капкан наказав мені від'їхати негайно до Бахмача з наказами для обох згаданих вище начальників. По одержанні двох секретних пакетів я спитав командуючого військами, чи не міг би я вислати ці накази якимсь молодшим старшиною. На це дістав таку відповідь: — «Ви призначаєтесь комендантом оборони Бахмача. Большевики наступають з Харкова і Полтави. Головні сили Муравйов провадить на Бахмач — Київ. Забирайте решту Юнацької школи. Потяг на ст. Київ-Товарний уже готовий. На поміч — трудно чекати». З цим я відійшов...

23 грудня увечері я вже був у Бахмачі ... В цілі охорони нашого лівого крила в напрямі на Чернігів вислав я сотника Семирозна з четою юнаків.

На Святий вечір — 24 грудня 1917 р. — в напрямі на Гомель я вислав від школи передову заставу. Після незначної сутички ми зайняли ст.Доч, при

тому 2 большевицьких вояків взяли до полону. У нас були легко ранені 2 юнаки і 1 старшина. Від полонених довідався я, куди і як наступають війська Муравйова...

Активність противника збільшувалася; під його натиском наші передні частини відступили...

Мені нічого не лишалося, як тільки приступити до оборони своїх позицій і приготувитись фортифікаційно до зустрічі з навалюю більшовиків. В тій цілі після рекогносцировки й приступлено до праці. Роботу було виконано правильно й скоро.

25 січня 1918 р. дістав я повідомлення, що до мене вислано з Києва студентську сотню. Справа військової підготовки цієї сотні була мені добре znana, бо в ній був мій брат з 3-го курсу медицини Університету Св.Володимира. Від нього я довідався, що науку провадилося там 7 днів, уміють уже стріляти та що в Києві — ціле пекло. Повідомлення про приїзд студентської сотні розійшлося серед юнаків як блискавка, а вражіння, її приїздом викликане, було таке, якби приїхала ціла дивізія.

Завдяки цьому, так високоцінному і завжди в бою рішучому чинникові — піднесення духа — і удалося задержати наступ Муравйова та змусити його до затяжної боротьби.

27 січня штаб сотника Тимченка від'їхав в напрямі на Ніжень, де стояв полк імени Шевченка, щоби з тим полком приїхати нам на поміч.

Студентська сотня в числі 115-130 людей прибула на ст.Крути о годині 4 ранку 27 січня 1918 р...

...командирові студентської сотні дав я відтинок найменше загрожений зі сторони противника. Познайомив командира сотні з ситуацією, поінформував, звідки і як буде діставати набої, куди направляти ранених, з ким держати зв'язок, а на випадок відвороту, як вивести сотню з бою...

А ще в ніч з 26 на 27 січня я мав розмову по прямому дроту з Муравйовим. Його вимога в формі наказу звучала так: «Приготовіться к зустрічі пабеданоснай краснай армії, приготовіть абед. Заблужденія юнкероф пращаю, а афіцеров всьо равно расстреляю». Я відповів, що до зустрічі все готове.

Вчасним ранком червоні розпочали свій наступ в зімкнутих кольонах; виглядало так, якби йшли на парад, занедбуючи найпримітивніші засоби безпеки. Релієф місцевости маскував нас і щойно зближення на віддаль стрілу могло нас уявити. Передні частини червоних, йдучи в зімкнутих кольонах, очевидне, були певні нашої втечі, а зі станційної служби по апарату на їхні виклики ніхто їм не відповідав.

Тільки-но червоні зблизились на віддаль стрілу, ми їх привітали сильним огнем 4 сотень і 16 кулеметів. Щойно під прямими стрілами

переходили вони до розстрілень, поносячи великі втрати в своїх рядах. Наступні відділи уже з потягу приймали бойовий порядок. Таким чином москалі зайняли по фронту лінію до 5 кілометрів, маючи за собою все надіждаючі свіжі резерви...

Коло год. 10 рано приїхала на платформі 1 гармата, коло неї сам один сотник Лощенко... Цей старшина з подиву гідною самопопеченням вносив велике замішання своїми влучними стрілами в запілля червоних і це зупиняло побідний марш Муравйова. Отсю незабутню прислугу цього старшини вважаю за свій обов'язок тут підкреслити.

Коло год 12-ї почали червоні наступати на студентську сотню, але вступивши в зону перехресного вогню, мусили занехати свій замір, до цього їх змусила й поява на залізничнім торі Чернигів – Крути сотн. Семирозна, що прикривав наш лівий фланк. Але той большевицький наступ був лише маскуванням, бо справдішній наступ, як цього я й очікував большевики спрямували на оточення нашого правого крила, що давало б їм в руки ст. Крути, відтинали б нас від нашої бази та уможливило їм цілковите оточення нас. Для цієї операції вони мали аж надто вистачаючі сили для маневрування. В цей момент я дістав повідомлення, що командир студентської сотні ранений. Цю втрату болісно відчувалось, бо заступника його не вказалося на місці. Та про це я довідався дещо пізніше; вільних же старшин у мене вже не було, бо половина вибула зі строю. Тут був би дуже придався штаб сотника Тимченка, що мав тепер у себе активних старшин. По 2 годинах наше оточення розпочалося дуже солідно, з застосуванням всіх тактикою вказаних правил.

Наша гармата, уставлена на платформі на лінії Крути-Бахмач, не могла під прямим кутом на схід протидіяти маневрові червоних. Тоді я вжив резерв. Введення в бій резерву, нашої останньої сотні, передірило, як ще довго можна боронити наші позиції.

В багато разів перевищуюча нас сила противника прискорювала нам вирок і тільки слабе темпо його наступу дало можливість дотягти бій до 9 год. вечора, коли-то настала темна, туманна ніч.

... Атамановського післав я ще завидна до студентської сотні з наказом про відворот на вказане їй місце. Цей відворот студентська сотня мала розпочати першою.

Сотник Лощенко ще за дня мусив від'їхати. З від'їздом нашої гармати по цілому фронті усилювався енергійний наступ противника. Скрізь відчувався приплив нових сил.

Тут підкреслюю ту надзвичайну холонокровність й уміння панувати над собою наших старшин і молодих вояків, якої не зауважував за час

свого побуту на фронті під час світової війни серед старших добре вишколених жовнірів. По студентській сотні виводив я з бою сотні юнаків у такому порядку: 2,3, й 4; 1 сотня, що була в резерві, а вступила в бій по годині другій, здержувала противника, що намагався нас оточити, аж до повної темноти, після чого рештки того резерву відступили цілком з поля бою і прилучилися до школи.

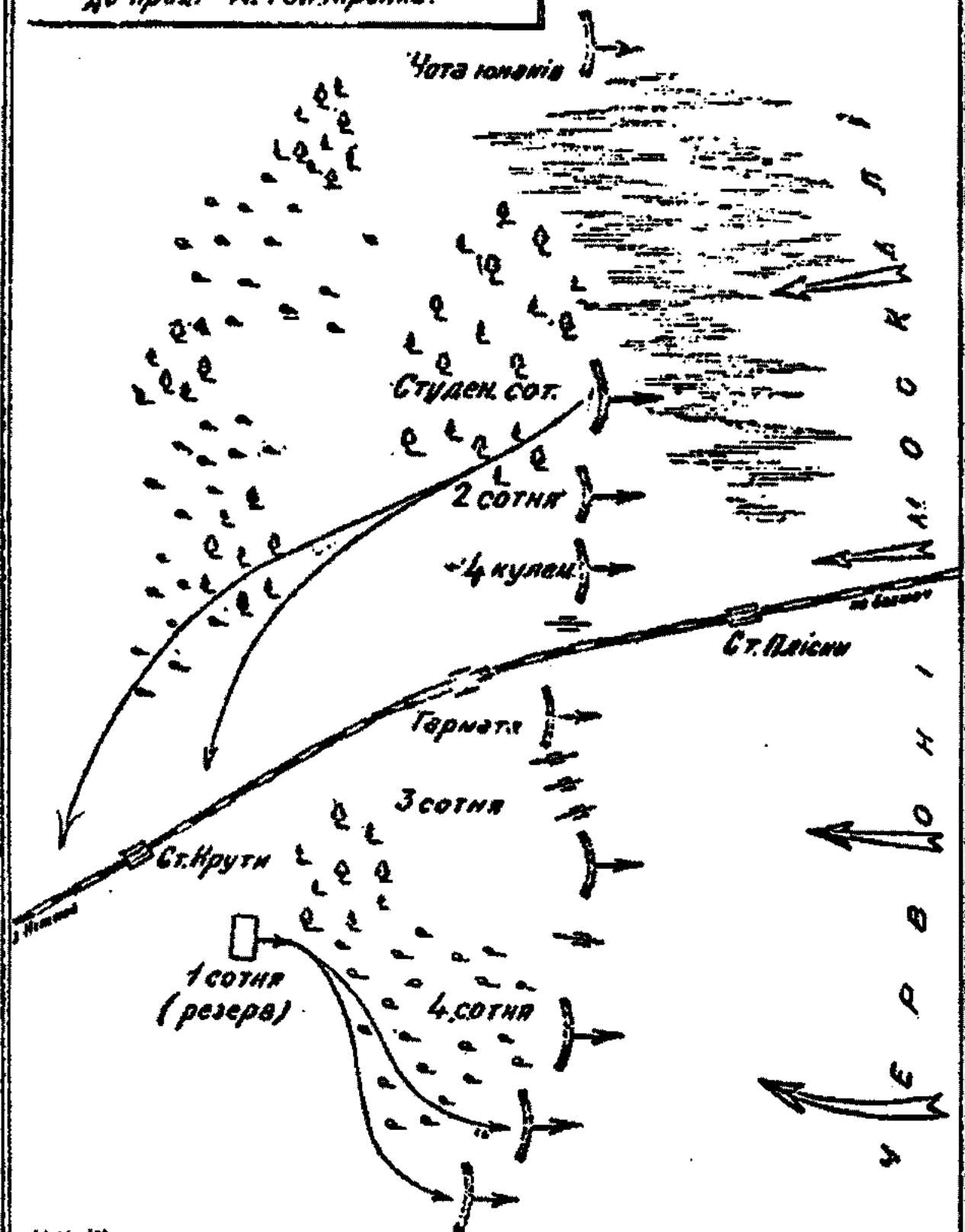
По перегляді після бою не було в студентській сотні мого брата, хоч під час бою раненим він не був, бо не було його і в шпитальному вагоні. При докладнім особистім перегляді довідався, що не сказалося й цілої чети студентської сотні до 30 людей, хоч командир сотні все завпевняв, що вони ось-ось надійдуть. Вислав я розвідку, затримав ешелон — та все було даремно. Про судьбу брата і його товаришів довідався я вже багато пізніше. Оказалося, що вони відступаючи, очевидно для скорочення дороги пішли на світло, на ст. Крути, а там зі сходу надійшли якраз большевики. Після того вnedовзі й розігралася ще раз кривава драма... їх не розстрілювали, а кололи багнетами, що я ствердив уже в Києві, при похороні, на своєму браті й його товаришах...

Тут мушу ствердити несовісність деяких авторів брошур на тему бою під Крутами, що в своїх публікаціях старалися вічною ганьбою покрити ім'я тої совісної старшини, що так віддано руководила боєм та чесно — під час бою — разом з молодими вояками вміла вмирати.

СХЕМА

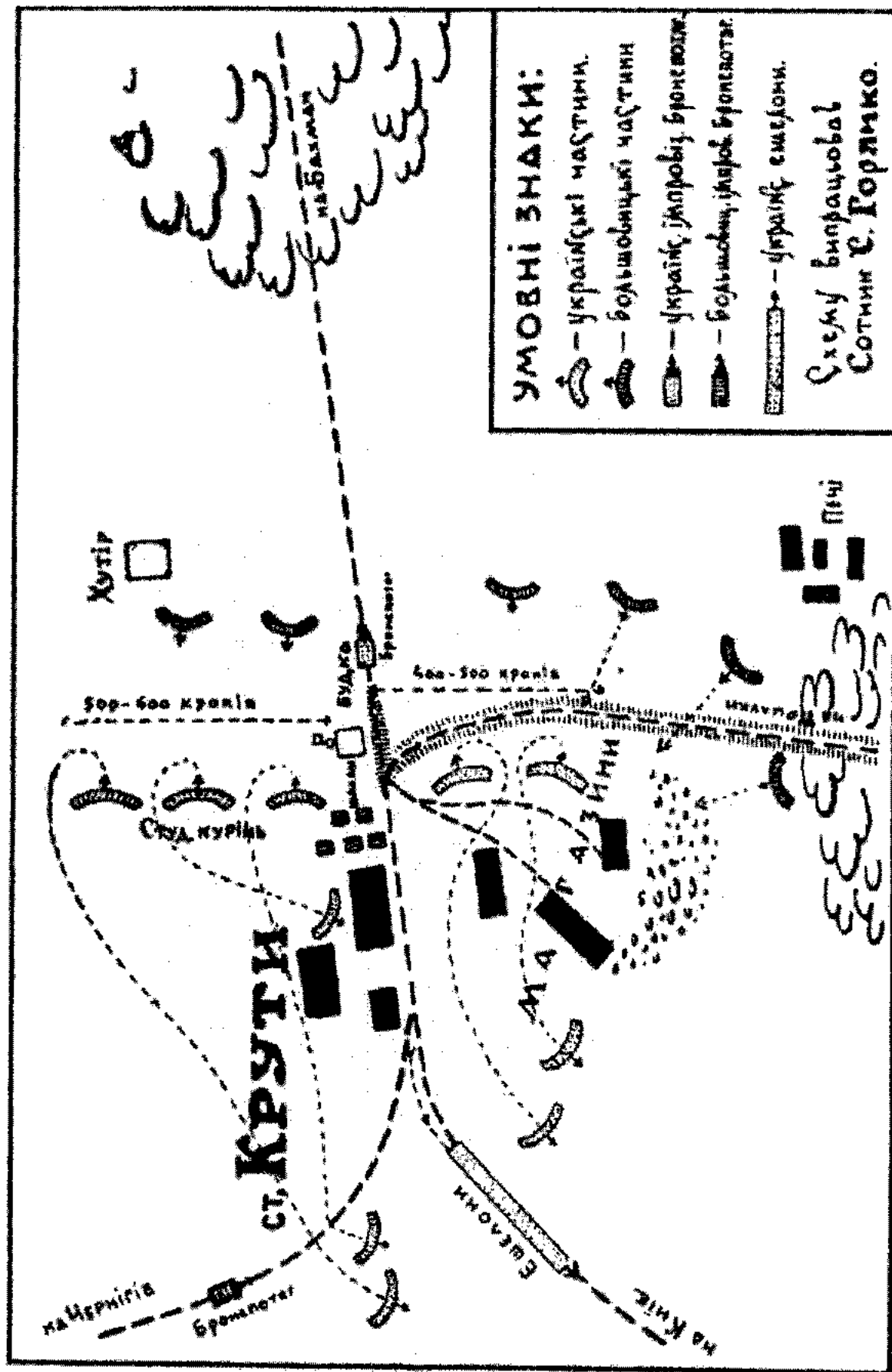
Бюю під Крутами
29 січня 1918р

до праці А. Гончаренка.

М.О.Ш.

СХЕМА БИТВИ ВИКОНАНА СОТНИКОМ С. ГОРЯЧКО

ДЖЕРЕЛА ПРО ПОДІЇ, ПОВ'ЯЗАНІ З БОЄМ ПІД КРУТАМИ

Звернення української фракції центру Університету
св. Володимира до українського студентства із закликом
записуватися до студентського куреня
Українських Січових Стрільців

11 січня 1918 р.

До українського студентства

Прийшов грізний час для нашої Батьківщини. Як чорна гайворонь обсіла нашу Україну російсько-більшевицька (котра нічого спільного не має з ідейним більшевизмом) грабіжницька орда, котра майже щодня робить у нас нові захвати, і Україна, одрізана звідусіль, може врешті опинитись в дуже скрутному стані. В цей час Українська фракція центру Університету Св. Володимира кличе студентів-українців усіх вищих шкіл негайно прийти на підмогу своєму краю і народові, одностайно ставши під прапор борців за волю України проти напасників, які хочуть придушити все, що здобуто нами довгою, тяжкою, героїчною працею. Треба за всяку ціну спинити отой похід, який може призвести Україну до страшної руїни і довговічного занепаду. Хай кожен студент-українець пам'ятає, що в цей час злочинно бути байдужим. Треба кинути на цей час науку та буденну працю і одною дружньою лавою, як було з початку революції, стати на оборону прав українського народу. Будемо ж, товариші, щирі й чулі! Облишмо тимчасом стерно науки і відважно ходім до стерна перемоги! Бо кому ж, як не нам, взятись за його?

Кому, як не нам, нести світичі свідомости і відваги до наших братів-вояків! Сміливо ж, дорогі товариші, довбаймо нашу скелю і йдімо віддати може останню послугу тій великій будові, яку ми ж самі будували — Українській державі!

Записуйтеся до Курія Січових Стрільців, який формується з студентів Університету Св. Володимира та Українського Народнього Університету, звідки, мабуть, ми будем розподілені серед декотрих українських військових частин, для піднесення культурно-національної свідомости та відваги. Запис приймається в Педагогічному музеї щодня (вдень).

*Українська фракція центру
Університету Св. Володимира*

Нова Рада. — 1918. — 11 січня. (№ 7).

Оголошення ініціативної групи студентів-січовиків про збір товаришів

21 січня 1918 р.

Товаришів студентського Українського січового куріня, які повернулися із фронту і залишившихся у місті Києві прохаємо зібратися на загальні збори 22 січня о 5 годині дня в будинку Університете Св. Володимира, захід із південної брами.

Важна справа. Неодмінно прохаємо прибути всіх.

м. Київ, 21 січня.

Ініціативна група студентів січовиків К. Коломієць, А. Ткаченко і др.

Народня Воля. — 1918. — 22 січня (4 лютого). (№ 13).

Повідомлення про жертви більшовицького терору у Києві

2 березня 1918 р.

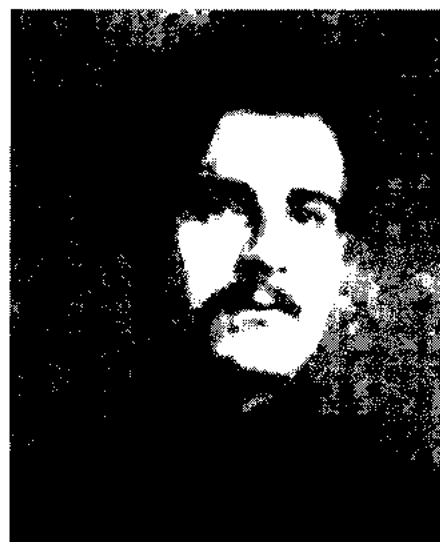
По тих відомостях, що зібрала українсько-революційна організація Червоний Хрест, у Києві за 10 день більшовицького панування розстріляно було більше 5 тисяч чоловік, що більшовики вважали контрреволюціонерами. Особливо багато розстрілювали красногвардейці Муравйова у перші дні панування большевиків — 26, 27 і 28 січня. Тоді в Марійському парку (коло палацу) безперестанно розлягались постріли. Розстрілювали людей цілими гуртками по кількадесят душ... Часто над ними знущались і били перед тим, як розстріляти, а часом і після того... Самих українців-гімназистів, які були в бойовому курені есерів та у Вільному козацтві, й залишилися у Києві, коли інше військо вийшло, розстріляно 168 душ. З Морського куріня розстріляно було 25 матросів, які навіть не бились із большевиками, а додержували нейтралітету. Крім українців розстріляно також чимало і москалів, а між ними і більшовиків, яких брали з лазаретів поранених, де вони лежали разом з українцями, не маючи жодних документів, не могли довести, що вони не контрреволюціонери. Крім Марійського парку багато розстрілювали більшовики людей ще на Черепановій горі (за фабрикою Дувана), на Лабораторній та Діловій вулицях і по інших місцях. Часто розстріли траплялися на очах у всіх людей, по таких вулицях, як Хрещатик, Володимирська, на Театральному майдані (коло Міського театру), тощо. Криваві плями в деяких місцях знати ще й тепер, коли саме розстав сніг, що був ту кров присипав. Багато трупів розстріляних ще й досі лежать непоховані.

Боротьба. — 1918. — 2 березня

ФОТО ДЕЯКИХ УЧАСНИКІВ БОЮ ПІД КРУТАМИ

Аверкій Гончаренко

Володимир Шульгин

Григорій Піпський

Іван Шарий

Ігор Лоський

Володимир Наумович